

Historia Reverendissimorum ac Illustrissimorum Dominorum Praepositorum, Decanorum & Scholasticorum Cathedralis Ecclesiæ Hillesheimensis

Behrens, Konrad Barthold Lemgoviae, 1705

Catalogus Reverendissimorum ac Illustrissimorum Dnn. Decanorur
--

urn:nbn:de:hbz:466:1-64282

CATALOGUS

REVERENDISSIMORUM ac ILLUSTRISSIMORUM DNN. DECANORUM.

'ANGMARUS, Cathedralis Capituli primum Scholasticus ac Bibliothecarius, dein Decanus S. Barwardo Episcopo suo, cujus juventutem ipse formarat, ab intimis consiliis exstitit. Hunc enim, cumin jurisdictione Ecclesiastica super cœnobium Gandersheimense ab Archi-Episcopo moguntino lis eidem moveretur, & causam hanc ad fedem Romanam deferret, eoque anno 1001, abiret, in itinere isto Tangmarus comitabatur. Præ-Anno 1002. terea anno 1002. in synodo Francofurtensi à Willigiso Archi-Episcopo convocata, eandem causam egit, eoque anno se demum Cathedralis Capituli Barward. Decanum ipsum vocat. Cumque rerum dicli sui Episcopi probe gnarus esset, vitam quoque ipsius literis confignavit, quæidiomate Saxonico anno millesimo quingentesimo & quadragesimo typis publice exferipta est. Latiarum idioma anno superioris feculi decimo fexto moguntiæ publicavit solertissimus Germanicarum antiquitatum serutator P. Christophorus Browerus è societate collegii Fuldenfis.

Anno 1017.

Anno 1001.

Vit.

C. 22.

Autor vit. S. Godeh. ap. Browerus p. 40.34.

Octobris. TADILO, sub S. Berwardo Episcopo primum vice Dominus, deinde vero Cathedralis Ecclesia Scholasticus, ac demum Decanus, vir Grandævus, vitæ venerabilis, ac in omni canonicæ regulæ observatione jure laudabilis, humilitate ac dile-

GODSCHALCUS, mortuus anno 1017. 9. Kal.

ctione præclarus in regendis vero ac commonendis fratribus, media charitate severus Anno 1028. Anno 1028. in causa Gandersheimensi, quæ ab Aribone Archi-Episcopo Moguntino iterum urgebatur, cujusque in gratiam hic fynodum Geislica confcriplerat, a Godebardo Episcopo Tadilo noster eo ablegatur, ubi quoque aliorum Episcoporum auxilio dictum Archi-Episcopum à sententia sua iterum deduxit, Moritur anno 1037. 10. Kal. Febr. magno encomio Anno 1037. à scripto coævo vitæ Godebardina ornatus, quod fcilicet clero & populo teste nunquam ejus ordinis vir in omni Ecclefiastica probabilitate honestior vifus fuerit.

BODO. Evo Dithmari Episcopi Reverendissimo Anno 1039. Capitulo præerat, cumque hic anno 1039. decimas quasdam Ecclesia Gandersheimensirestitueret, ea- lesheim. ap. rumque quoad ipse viveret fructum permitteret, fubfignatione quoque fua confirmavit.

BENEKO, sub Bernardo Episcopo occurrit. Hic enim cum anno 1146. fundationem conobii S. Go- Anno 1146. dehardi Hildefii, & anno 1147. fundationem Cano- Anno 1147. nicorum Regularium ad S. Bartholomæum in fulta prope Hildefium tabulis publicis confirmaret, utrique Decanus hic cum aliis nomen fuum appofuit. Eidem Episcopo quoque anno 1151. Autor erat, ut novale juxta montem S. Mauritii, ad reparationem publicæ viæ quæ de monte ad civitatem ducit, legaret.

BRUNO, ex equestri familia de Sottesem/ hujus Diæceseos, anno 1152. in literis Episcopi Bern- Anno 1172. bardi, quibus cœnobio novello à Liemaro, Henrici Ducis Ministeriali in Bocela / fundato, man-

Chron. Hil-Du Chéne p. 526.

Anno 1151.

fum unum, eodem in loco situm ac decimam quin-

que avearum in Oberge conferebat, inter testes, qui subfignatione nominis sui donationem hanc roborabant comparet, ac fimul PræpositumS. Petri Anno 1153. in Goslaria se vocat. Anno sequenti Bernhardo Episcopo suo in Præsulatu successit, acinsignis Ecclesiæ Palatiique Episcopalis collapsi restaurator exstitit, mortuus demum anno 1161. conditusque

in medio templi ante altare S. Cacilia.

HEREMANNUS anno 1155. in tabulis comobii Georgii montani cum Reinoldo Præpofito, & Her-

manno Prapolito S. Crucis occurrit. Annon67.

RICBERTUS memoratur. Eo enim Hermannus Episcopus Hillesheimensis, donationem matrona cujusdam, viduæ Dithmari de Wiebefel canobio S. Godehardi factam ratam habebat, quam literam quoque Decanus hic cum aliis testimonio suo confirmabat. Biennio post idem Episcopus dicto conobio mansum unum in Agerheim donabat, ac fimulalios mansos ab Abbate ejusdem secundo Arnoldo coemptas confirmabat, eamque tabulam quoque Ricbertus hic cum aliis subsigna-

BERTHOLDUS, anno 1173. Decanus erat, quo Adelhogus Episcopus canobii S. Godehardi ejusdemque Abbati Arnoldo decimamin Achtum/ à Sigfrido de Oldendorff Ecclesiæ ministeriali ipsis collatam, nec non bona quædam in Swechelte confirmabat, idque etiam cum approbatione Decani hujus Bertholdi. Idem concambiam Reverendiffimi Meibomius Gathedralis Capituli cum Amelungo Abbate & Conventu Riddagsbusano, bonorum scilicet in villa

Anno 1179. Op. T. 3. P. 4140

time ich.

Anno 1155.

Anno 1169.

Anno 1173.

Offenleff & Lerte pro bonis in Soleege subligna-

tione fua anno 1179. roboravit.

BERNO, ex Scholastico Decanus constitutus, Reutelius vir erat valde prudens ac eruditus, magnaque chron. p. 90. suppellectile Bibliothecam cathedralem auxit ornavitque. Mentio ejusdem ut Decani occurrit anno 1181. in Adelogi Episcopi literis, quibus cœ- Anno 1181. nobio S. Godebardi emptionem bonorum in Alem Bodenstene/ Wannenstidde/ Harlessen/ Hastert/ & Welethe confirmat, confensum suum apponit. Idem Episcopus biennio post immunitatem dicto Anno 1183. cœnobio concedebat, quibus in tabulis se quoque Berno Decanus testem præbuit. Anno 1184. dictus Anno 1184. Episcopus mansum unum, quem Sigfridus de Glau bebect / ministerialis Ecclesiæ hactenus in feudotenueratacrefignaverat, Ecclefie S. Nicolai in 2Bino them donabat, idque etiam consensa Decani nostri. Anno sequenti Didericus Abbas S. Godehardi Ec- Anno 1185. clesia in Swichelte liberationem à matre ejus ab Adelogo Episcopo impetrabat, quod idem quoque Berno cum aliis ratum habuit. Anno 1188. Landa- Anno 1188. tus Episcopus canobio S. Godehardi non solum decimam in Nigenhusen/ à Bernhardo Episcopo prædecessore in prima fundatione ei donatam confirmabat, sed & aliam decimam de novalibus quibusdam provenientem addebat, tum aliorum tum Decami Bernonis confensu. Hic autem insuper Præposituram S. Petri Goslavia gessit, quæ cum valde direpta ac depauperata effet, ab eodem pristino nitori ac dignitati restituta est, procuratis insuper à Bernone eum in finem fummi Pontificis literis, quibus sub pæna excommunication is bonorum ejus-

G 2

Anno1190.

modi alienatio quocunque etiam sub prætextu prohibebatur. Anno 1190. post mortem Adelogi Ecclesiæ suæ Episcopus constituebatur infulamque quidem quatuor tantum annis magno tamen cum diæceseos commodo gessit, annoque 1194. non vero 1196. ceu quibusdam visum obiit.

Anno 1194.

HILARIUS, extremo Bernonis Episcopi anno occurrit. Eo enim Johannes Gallicus Ecclehæ S. Andrea Hillesheimii Sacerdos, quatuor mansos in Listringen eidem Ecclesiæ donabat, idque in præsentia quoque hujus Decani, quam donationem anno sequenti Conradus Episcopus confirmabat. Idem Johannes Gallicus quatuor mansos in Repenarde sitos ac à Comite Berberto de Bereflete comparatos, Eccleliæ cathedrali, cujus fimul Canonicus erat, contulerat, cum vero dein anno 1200. Canonicus in Ecclefia S. Andrea idem instituisset, à Reverendissimo Capitulo obtinuit, ut ab obedientiano de eisdem manfis dictis Canonicis fenitium aliquod præstaretur in solennitatibus, quibus ad majorem Ecclefiam aliæ convenire folebant, cui ordinationi quoque anno 1212. Hilarius Decamis consensum dedit.

Anno 1212.

Anno 1218.

CONRADUS, anno 1218. Ottoni IV. Imperatori Harzburgi decumbenti ac testamentum suum consignanti cum Sigfrido Episcopo suo aderat, illique inter testes nomen suum apposuit. Idem Imperator morti proximus, prædium sive curtem Beversingeburg/vallum hodie, ubi ante annos quinque circiter cœnobium instituere cœperat, propter bellicos vero tumultus non absolverat, Canonicis S. Blasii Brunsviga donabat, quod cumà Sigtrido

frido Episcopo Hillesheimensi, cujus jurisdictioni Ecclesiastica pars cis ocrana urbis Brunsvicensis eo tempore suberat, tabula publica confirmaretur, eandem quoque Conradus Decanus cum aliis in majorem fidem subscripsit. Anno 1227. Conradus Anno 1227. Episcopus Hillesheimen sis conobii S. Godehardi contractum cum Canone de Welethe super tres mansos in dicta villa fitos ratum habebat, easque literas Decanus noster juxta cum aliis cosignabat.

GER WICUS anno 1239. Conrado Episcopo ade- Anno 1239. rat cum conobio Montis-Francorum Goslavia me- Chron. Frandietatem decimæ Nawenensis donaret. Eodem kenb.p.14. anno testimonium quoque perhibet tribus fratribus de Harboldessen bona Mechteshusana renunciantibus. Anno 1249. tabulæ cuidam Henrici Episcopi consensum fuum apposuit. Anno 1253. cum Reverendissimo Capitulo provisori curiæ Odele-

menlis tres mansos excolendos dabat.

HEROLDUS anno 1255. ceu primo Alexandri Anno 1255. IV. Pontificis anno, non vero anno 1261. ut quidam supputant (hoc enim ut mox patebit Johannes Decanus fuit) fimul Archi-Diaconus in Golcica erat, cumque rectoratum Ecclesiæ ejus cuidam Winando Mindensi clerico conferret, contra Lambertum quendam, à Jordano Canonico Hillesheimensi eadem functione jaminvestitum his ad sedem Romanam delata, & Conradus Abbas Riddagshufanus'ab Alexandro Pontifice judex constitus est. An. 1258, Anno 1258. nomine Johannis Episcopi Hillesheimensis super curiam quandam in Sottelem cum cœnobio Loccumensi transigit, ac eodem anno testem quoque se

Meibomius Op. T. 3. P.356.

BELL

præbet ratihabitionis Johannis Episcopi super venditione bonorum Hottelemen lum.

Anno 1259.

JOHANNES anno 1259. cum aliis Episcopatus proceribus Johanni Episcopo svlvam Westerholts refignat in favorem debitorum quæ dictus Epifcopus propter castra quædam ad Diæcesin coëmpta Anno 1260. contraxerat. An. 1260. Idem Episcopus decimam Brundelensem comobio Riddagshusano dabat, quod ut firmum ratumque esset, Decanus quoque hic fubscriptione sua testabatur. Eodem quoque anno cœnobio Loccumensi bona quædam dictus Præsul conferebat, quam donationem quoque Johannes Anno 1275. Decamus juxta cum aliis confirmavit. Anno 1275. Comitibus Woldenbergiis omnijuri suo ad decimam Hottelemensem in gratiam conobii Loccumensis

2000000000

nium donârat, resignantibus testem se præbet. LIPPOLDUS, anno 1279. Ottoni Episcopo Hil-Anno 1279.

lesheimensi confentit, cum is decimam Mechtesbusanam pridie nativitatis Johannis Baptista cano-Anno 1281. bio Frankenbergio Goslavia conferret. Anno 1281. mentio ejusdem in tabulis comobii Georgi Montani, cum Johanne Praposito, Hoyero, Scholastico, Volrado montis Praposito, & Johanne Cantore oc-

cui eandem Otto Episcopus Hildesiensis ante noven-

currit.

Anno 1285. ARNOLDUS anno 1285. cum iisdem Præpolitis & Cantore, nec non Bernardo Scholastico tabulam

Anno 1289. dicticænobii subsignat. Anno 1289. Sigfridus Episcopus Hillesheimensis canobio S. Godehardi decimam Oldenrodanam conferebat, cui donationi

Anno 1294. Arnoldus quoque consensit. An. 1294. dictus Epi-Jeopus Henrico Comiti Woldenbergio ob fidele fenitium

tium, quodque se & sua pericuio exposuisset, duos mansos in Sodere | quos Johannes & Ludolphus de Escherde in feudo habuerant, danavit, quod cum Reverendissimi Capituli, aliorumque & suo sigillo quoque Arnoldus Decanus roboravit. Anno 1302. Anno 1302. Super collatione quadraginta jugerum in Mollnem

cœnobio Luccensi facta adhuc testatur.

HINRICUS florentissima illo tempore Woldenburgiorum Comitum gente ortus, Burchardique Comitis filius, ut supra in tabula Genealogica afferui, quamvis hactenus scriptores ferè omnes eundem Hinrici cujusdam senioris filium, sed perperam faciant. Anno 1304. jam ea in dignitate constitutus erat, quo Sigfridus Episcopus Hildesiensis Alexandro Prapofito Frankenbergensi Goslaria donum altaris Ecclesiæ D. Petri conferret, accœnobii privilegia VI. Id. Martii confirmaret, quas literas Decanus hic juxta cum aliis subsignavit. Anno 1309. Idem Episcopus canobio Marienrodano Anno 1309. mansos quosdam in villa Sodere/ inter Tossum & Dikholzum sita, quos à Tiderico, Egberto & Sigfrido famulis de novali emerant, transcribit, nec non Canonicorum S. Maria Magdalena, quos eodem tempore fundaret, cum Abbate & conventu Marienrodano concambium confirmabat, utroque in negotio Hinricus Decanus consensum dedit. Eodem anno Reverendissimum Capitulum Hildebrando Abbati & Conventuis. Godehardi duos mansos & unam aream in Uppen vendebant, ubi quoque nominis sui appositione contractum hunc roboravit. Anno sequenti in locum Sigfridi Episcopi demortui Ecclesia Hillesheimensis Antistes

Anno 1304. Chron. Fran. kenb.p.53.

eligi-

eligitur, præfuitque tantum octo annis, Princeps amans justitiæ, ac rebus Ecclesiæ suæ promovendis sedulus. Extremis vitæ annis à malevolisapud fummum Pontificem delatus, Avenionem in Galliam, ubi tunc temporis sedes hujus erat, iter suscepit, sed in itinere febri correptus, & vix Avenionem veniens IV. Id. Julii ibidem

HERMANNUS, Dynasta Warbergius ex Ducatu Brunsvicensi. Castrum ejus nominis, gentis quondam nobilissimæ avia sedes haut procul Schoninga est, & Camerarii hæreditarii officio in Ducatu dicto Dynastæ hi suo tempore fungebantur. Memoriam eorum posteritati commendarunt vicina cœnobia, Marienthalense imprimis ac Riddagshusanum, quibus benefecerunt. Possederunt quoque in hoc Episcopatu feuda quædam, Hagemeje- quorum ratione Burchardus Nobilis Dominus Warbergius anno 1436. in ordine equestri prima-Tract. de Ci- rius erat, ac nomine universæ Nobilitatis Hildesvit. Hanseat. heimensis cum Episcopo sæderi Hanseatico subferibebat. Tandem cum per sexcentos annos floruissent, superiori demum seculo anno 48. in Wolffgango Gebhardo, Anthonis junioris ex Agnefa Bortfeldia filio, exstincti sunt, postquam is ex uxore sua Magdalena Wetbergia, Christophori Chiliarcha filia prolem nullam tulisset. Hermanuns vero Decanus noster fratrem habebat Ludolphum, qui anno 1303. in favorem cœnobii Maria Meibomius montani ante Helmstadium bona quædam vendi-Ep. de Gent. dit, quem contractum Hermannus hic tum adhue Canonicus, una cum fororis suæ marito, Annone

Nobili

rus.

Nobili Domino Heimburgio confirmavit. Intabula ista majoris Ecclesiæ Sildesheim Canonicum se vocat, nec unquam, ceu quibusdam vifum, Præpositus suit. Eodem nomine adhuc anno 1308. & 1309. in Tabulis Sigfridi Episcopi, canobii Marienrodano emptionem mansorum quorundam in villa Sodere / nec non proprietatem villæ Diekholzum confirmantibus inter testes comparet. Anno 1310. Henrico Comite Woldenbergio Decano ad Annoi310. Episcopatum eo acto in dignitate isthac successit, annoque sequenti concordato cuidam Henrici Anno 1311. Episcopi, cum Reverendissimo Capitulo consensum dedit. Anno 1313. Idem Episcopus villam Anno 1313. Tossum canobio Marienrodano vendebat, cumque adhoc confenfum Reverendissimi Capituli ejus effet, eundem Decanus notter subfignatione nominis sui quoque testatus est. Anno 1318. & 1321. Anno 1318. iterum pacta quædam Reverendissimi Capituli nomine confirmat. Anno 1328. Otto Episcopus Anno 1328. mansos quosdam agrorum in Sodere sitos, & ad capellam S. Eusebii Hildesii pertinentes cum Abbate & Conventu Marienrodano permutabat. quod ut firmum permaret, Hermannus quoque figillum luum apponebat.

ERICUS, Illustrissima quondam Comitum Schaumburgiorum ad vifurgis ripam late dominantium, ac jam à me in Antiquitatibus Genealogicis Westphalo Rhenanis explicata gente, ante dimidium circiter feculum in Otthone Comite ex- Meibomius stincta, ortus, circa extrema Ottonis Episcopi tempora Decanatum gerebat, cumque anno 1331. non anno 1335, ut quibusdam visum, Henricus

Op. T. 1. p. 515. Anno 1331.

Dux

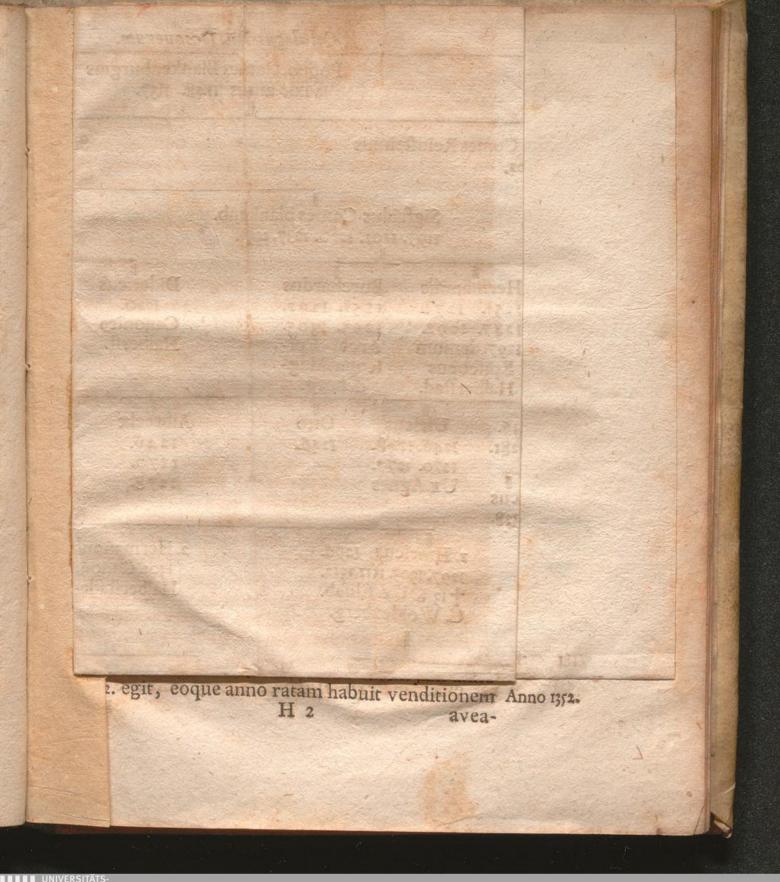
Catalogus Dnn. Decanorum.

Dux Brunsvicensis plurimorum Capitularium suffragiis Ottonis Successor destinaretur, Ericus Decanus à Pontisice Johanne XXII. ad Præsulatum promovetur, eique civitas Hillesheimensis adhæsit. Quæ quantaque mala exin non solum in Diæcesin, sed & civitatem ipsam redundârint, quæ Erico tutum contra Henricum hospitium præbebat, atque ea propter in partes scindebatur, recensere hujus loci non est; duravit autem dissidium hoc in 17. annum usque, quo cum Henricus ærumnarum ejusmodi pertæsus resignationem meditaretur, Ericus ex improviso in castro avito Greven Ulvershagen anno 1348. obit, in choro illic sepultus.

Anno 1341. Anno 1342. HERMANNUS anno 1341. in Tabula Henrici Episcopi Decanum se scribit. Anno sequenti idem Episcopus bona quædam in Barveste cænobio Marienrodano donabat, quod Decanus quoque hic ratum habuit.

SIGFRIDUS, Comes Reinsteinius, ad sylvam Hercynium erat. Familiæ hujus florentissimæ quondam, ante seculum vero exstinctæ seriem Genealogicam variam dederunt Henningesius, Reusnerus, & novissime Dominus Lucas, quæ tamen omnes actis Comitum illorum non respondent, ac tabulis aliisque documentis side dignis contrariantur. Mihi sequens schema concinnatum est, quod unice tabularum contractuum que side nititur:

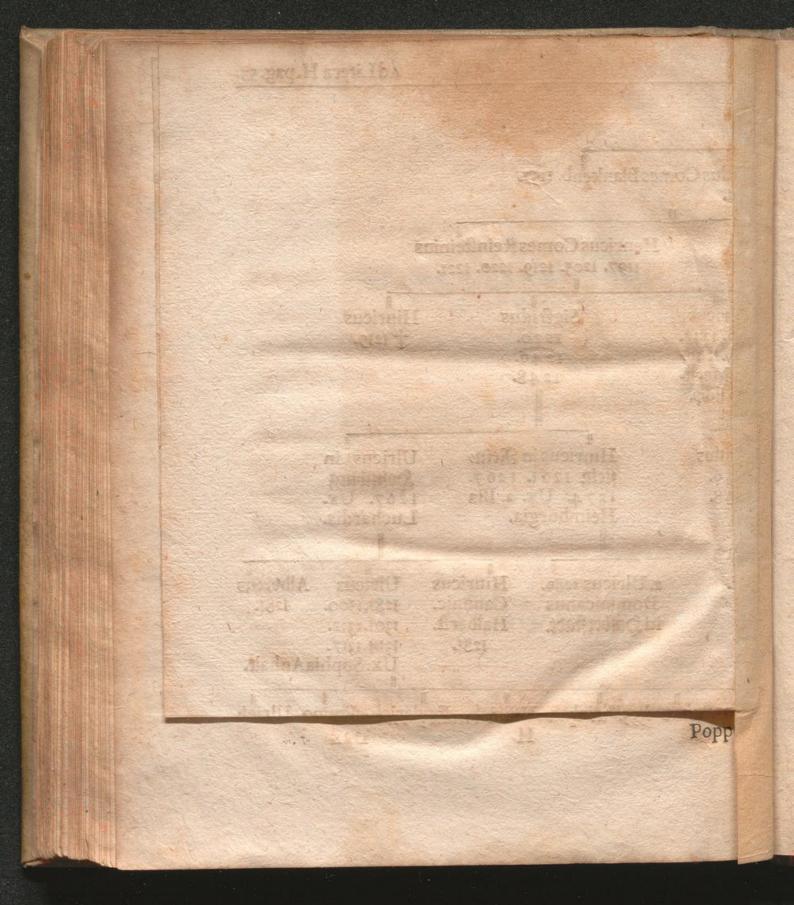
Poppo

Joh. Ernestus + 1599. 4. Jul.

十 1578.

Sigfridus autem Decanus, Ottonis Woldenbergii Episcopi nostri, ex sorore nepos, seu ut illo ævo loquebantur avunculus erat, jamque anno 1328. Cathedralis hujus Ecclesiæ Scholasticum agebat, & capellam S. Eusebii à dicto Episcopo in feudo habebat; Cumque mansos quosdam ad dictam capellam pertinentes Abbas & Conventus Marienrodanus permutarent, Sigfridus quoque hic suo illud figillo eo anno roborabat. Decanum vero fe anno 1344. vocat, quo Henrico Comiti Reinsteinio Anno 1344. fratri suo castrum Stanstede vendenti consensum dabat. Biennio post pactis quibusdam Hinrici Anno 1346. Episcopi Hillesheimensis, Reverendissimique Capituli nomen apponit.

DIDERICUS, anno 1348. Decanus erat, quo Anno 1348. dictum Capitulum molendino Campmoble prope Simmeledobr sito annum censum remittebat, quod idem quoque ratum habebat. Anno sequenti Hin- Anno 1349. ricus Episcopus Hinrico Equiti de Bolimersen feudum castrense in Marienburg conferebat, cui quoque consensum suum attribuit. Idem dicto anno cum Ottone Praposito Senatui Hannover ano libertatem concedit, facellum Divæ Mariæ Virginis extra mænia Hannoverana condendi.

tibus duobus annis pactis quibusdam Reverendissimi Capituli adhuc subscribit.

WULLRADUS, Nobili Drileviorum gente or- Meibomius tus, quæ quondam per Ducatum Magdeburgium Santerslebiam ac Schakkenslebiam à Schaumburgiis Comitibus in feudo obtinebat, quod post eorum exstinctionem Illustrissime Alvenslebiorum familiæ collatum est. Decanum autem jam anno 1352. egit, eoque anno ratam habuit venditionem Anno 1352.

H 2

Op. T. 1. P. 522.

Catalogus Dnn. Decanorum. avearum quareudam in Neapoli à Diderico Praposito Gunzelino Bartenslebio factam. Anno 1353. Anno 1353. Henricus Episcopus cum Abbate & Conventu Marienrodano bona Tossumensia permutabat, cui quoque consensum suum dedit. Anno 1354. ejus-Anno 1354. dem Episcopi conventioni cum Canonicis S. An-Anno 1356. drea figillum fuum appofuit. Anno 1356. fratres equites de Saldere, Johannes & Conradus milites, & Bodo famulus, Capellam S. Severi Hildefii fundabant, quod cum dictus Episcopus confirmaret, Anno 1357. idem quoque Wulradus Decanus fecit. Anno 1357. Idem Episcopus donationem Simonis ultimi Comitis in Dassel Conventui Amelunxbornensi ac Lippoldsbergensis, nec non fraternitati Calendariorum in Alfelde factam recognoscebat, cui etiam Decanus hic confensum suum apposuit. Eodem anno Nicolao Prapofito majori areas quasdam in Neapoli vendebat. HENRICUS, anno 1360. in causa quadam Ec-Anno 1360. clesiasticaCommissarium summiPontificisagebat, Sagittarius Histor, Prin. ac Albertum Principem Anhaltium ab excommu-Anhalt.p.88. nicatione absolvebat, qua à Praposito Gustroviens impetitus fuerat. GERHARDUS, ex familia Dynastarum Bergensum ad visurgim, qui nobiles Advocati Ecclesie Mindensis erant, & à me suo loco explicati funt. Cathedralis hujus Ecclesiæ primum Cantor, ac dein circa tempora Johannis Episcopi Decanus. Anno 1364. Cum vero hicanno 1364. tædio publicarum rerum sat turbulentam Augustam Vindelicorum ad Episcopatum summi Pontificis autoritate illic capessendum, & quietiorem vitam degendam abiret, eidem in Prasulatu Hillesheimensi suffectusest, nec

nec tamen Verdensem Episcopatum statim resigna- Schlopkevit. Induabus enim tabulis altera Luneburgi, feria sexta ante Dominicam Palmarum, altera in ca- Chron Barstro Rodenburg in vigilia S. Johannis Baptista data dew.p.282. adhuc Verdensem Episcopum se scribit. Triginta autem quatuor annis huic Diæcesi magna cum laude & patriæ commodo præfuit, Princeps magnanimus, bellicofus, eruditus, ac devotus, qui extremis vitæ suæ annis Carthusiæ cænobium ante portam Dammonis extra urbem fundavit, in qua dein sepultus. Imaginem ejus cœnobitæ hujus loci adhuc fervant.

EVERHARDUS, anno 1371. Decanus erat cum Anno 1371. Gerhardus Episcopus, de quo modo egilitem inter conventum cœnobii Frankenbergensis & Johannem Trobonem militem alios super jure patronatus Sacelli Ordageshusani cognosceret, ejusque decidionem huic Decano committeret, qui etiam o. Kal. Julii pro cœnobio fententiam pronunciabat.

LUDOLPHUS anno 1381. Nicolao Praposito in Anno 1381. contractu quodam locationis confenfum dedit.

JOHANNES, anno 1391. similem contractum Anno 1391.

fublignat.

WILHELMUS de Volmersen / equestri hujus Diæceseos familia, anno 1406. Johanni Episcopo Anno 1406. nomine Reverendissimi Capituli consensum dat. Anno 1411. donationi cuidam Lippoldi à Steinberg Anno 1411. Cathedralis Ecclesiæ Canonici ac cellerarii subfcribit.

JOHANNES, Nobili Soltaviorum in Ducatu Luneburgio gente ortus, ac Conradi Episcopi Verdensis, qui paucis annis ante obierant, Agnatus, anno 1422. intabula canobii Georgi Montani se sub- Anno 1422. H 3

icribit.

Catalogus Dnn. Decanorum. Anno 1423. scribit. Anno 1423. oppignorationem quandam Johannis Episcopi Bartholdo de Boct & Friderico de Anno 1426. Rheden factam ratam habet. An. 1426. Ecchardo Prapofito civitati novæ piscinam quandam conce. denti nomine Reverendissimi Capituli consentit. Anno 1429. An. 1428. & 1429. pro magno Episcopo suo, pigno-Anno 1430. ra quædam statuenti, fidem interponit. An. 1430. Idem magnus Episcopus inspectionem domus leproforum ad S. Nicolaum tribui Lanionum ad S. Martinum Hildesia committit, cui Johannes hic Decanus consentit. Anno 1433. contractum quen-Anno 1433. dam magni Episcopi subsignat, quod & subsequentibus annis pluries facit. JOHANNES de familia Swanenflugeliorum, Anno 1444. Ducatus Gottingensis vasallorum anno 1444. & 1446. consensum dabat, cum domum leprosorum prope & extra muros novæ civitatis Hillesheimensis ab omni censu liberaret, pauperibusque inha-Anno 1446. bitandam affignaret, ac iterum cum dicta domo

Anno 1446. consensum dabat, cum domum leprosorum prope & extra muros novæ civitatis Hillesheimenfis ab omni censu liberaret, pauperibusque inhaAnno 1446. bitandam assignaret, ac iterum cum dicta domo
Anno 1446. agros quosdam permutaret. Anno 1450. Helmoldus Abbas & Conventus S. Godehardi quinque jugera agrorum Ecchardo Praposito vendebat, quem
Anno 1459. contractum quoque ratum habuit. Anno 1459.
Ernesto Schaumburgio Episcopo, quædam in com-

Anno 1463. du que subsignat. Anno 1465. contractum quen-

dam Ernesti Episcopi cum Henrico Abbate S. Michaëlis Hildesii ratum habuit. Obiit anno 1466. HENNINGUS ex equestri de Domo, seu Hau-

Anno 1466. siorum hujus Diæceseos familia, an. 1466. pecuniæ quandam summam mutuo sumente sidem cum aliis

aliis interponit; Anno sequenti contractum quen- Anno 1467. dam ejusdem Episcopi roborat. Anno 1471. à Anno 1471. majori Capituli parte post obitum Ernesti Episcopi ejusdem successor eligitur, & quamvis sub initium magnas adversitates experiretur, favore tamen fummi Pontificis, ac armis confæderatorum suorum tandem dignitatem plenarie & quiete obtinuit, uti pluribus in præcedenti Catalogo retuli. Præ--fuit autem Episcopatui tantum decem annis, annoque 1481. consensu Sixti Pontificis Episcopatum Bartholdo Landsbergio, Episcopo Verdensiresignavit, Princeps mitissimi ingenii, ac æquitatis supra modum amans.

ALBERTUS, anno 1479. intabula quadam Re- Anno 1479. verendissimi Capituli memoratur.

JOHANNES anno 1482. cum aliis civitatem Hil- Anno 1482. lesheimensem cum Bartholdo Episcopo reconciliare studet, alteroque anno obit.

DIDERICUS, anno 1487. conventionem quan- Anno 1487. dam Capituli Cathedralis cum dicta civitate subsi-

gnat. An. 1489. Eiscopus Lubecensis eligitur.

HEINO, equestri Werderorum in Bispetode gente ante dimidium fere seculum exstincta ortus an. 1519. Decanus erat, quo Johannes Episcopus ci- Anno 1519. vitati Hildesiensi cerevisiam per Episcopatum vendendam indulsit, quam tabulam Heino quoque Decanus subsignavit. Anno 1521. status provinciales Anno 1521. in commodum Diæceseos certam pecuniæ summam mutuo sumebant, quo in negotio idem sidem fuam interponit. Anno sequenti cum Hermanno Anno 1522. S. Michaelis & Henningo S. Godebardi, Abbatibus, Johannis Episcopi nomine militiæratione restantis stipendii stipulatur. An. 1526. Reverendissimum Anno 1526.

Capitulum Johanni Equiti Steinbergio, de domo Allustedt/ quod plurima damna in favorem Diæcefeos perpessus fuisset, seque ipsum ejusdem gratia periculis exposuisset, aliquot millia imperialium assignabat, quod ut firmum esset, Heino quoque Decanus subscriptione sua testabatur. Præpositus simul erat Ecclesiæ collegiatæ S. CyriaciBrunsvigæ

Anno 1535. mortuus anno 1535.

Anno 1540. catibus Velthemiorum equitum familia anno 1540. Decanum egit, quo Conful Hillesheimensis Johannes Wildeseutt aream quandam in Neapoli cum consensu Præpositi emebat, quem contractum Ludolphus quoque Decanus nominis sui subscriptione

Anno 1532. roboravit. Obiit anno 1553, cum maximo totius

Anno 1553. roboravit. Obiit anno 1553. cum maximo totius patriæ doloreac luctu.

BURCHARDUS ab Oberg/ familia equestri hujus Diæceseos, per plura secula in hodiernum usque diem toga sagaque inclyta, Decanus primum collegiatæ Ecclesiæ S. Andreæ, dein Reverendissimi Cathedralis Capituli fuit, annoque 1556. post mortem Friderici Holsatiæ Ducis, Episcopatus hujus Administratoris Episcopus ejusdem Electus est, Henrico juniore, Duce Brunsvicensi, cui maxime familiaris erat, singulari commendatione apud Reverendissimum Capitulum electionem ejusdem promovente. In capitulatione dicto Capitulo profecturam Steinbruccensem attribuit. Præfuit annis 17. mortuus anno 1573. sepultusque in templo Cathedrali.

8

WILKINUS, ex Generosa Freytagiorum in Anno 1566. Westphalia Ducatu gente, anno 1566. Decanatum gerebat, quo Burchardus Episcopus cum Henrico

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

& Wilhelmo Ducibus Brunfvigo Luneburgiis ratione pignoris cujusdam transigebat, quod Reverendissimi Capituli sui nomine ratum habuit. Biennio post idem Episcopus Adenstedensi Ecclesia Anno 1568. bona quædam rursus oppignorabat, cui quoque Decanus hic confensum dabat. Anno 1574. Erne- Anno 1574. stus Bavarus Episcopus Hillesbeimensis, qui præcedente anno Burchardo Obergio fuccesserat, cum civitate Hillesheimensi ratione Peynensis pecuniæ adhuc restantistransigit, cui negotio exparte Reverendissimi Capituli Wilkinus nomen dedit. Cumque diæcesis dicto anno Ernesto Episcopo subfidium charitativum confirmationis folvere non posset, Wilkinus noster Reverendissimum Capitulum disposuit, ut pecuniam hanc in favorem patriæ prænumeraret. An. 1577. ex speciali, qua Anno 1577. idem Episcopus civitatem Hildesiensem complectebatur gratia, collectis quoque ejusdem Imperialibus ac circularibus moderatis annuebat, quod negotium etiam Decanus hic promovit. Mortuus demum anno 1586.

Anno 1586.

JOHANNES per Illustri Baronum Kappeliorum domo prognatus anno 1591. ratione legati Steinbe- Anno 1591. fiani cum Reverendissimo Capitulo colliditur, lite tamen ad curiam Romanam delata anno 1604. ab- Anno 1604. solvitur, annoque sequente obit.

HEIDENRICUS, ex equestri Lethmatiorum gente anno 1612. & 1614. Decanus erat, quibus Anno 1612. Henricus Meibomius & Christopherus Browerus, ille Historiam Irmensulæ Saxonicæ hic vitam SS. Barwardi ac Godehardi Episcoporum quondam

a

S

S

Hildesiensium typis publicis edebant ac huic quo-

que totius Capitulo inscribebant.

Anno 1629. familiæ anno 1629. Decanum agebat, ac profecturis per sententiam Cameræ Spirensis Diæcesi restitutis, iterum recipiendis ex parte Reverendissimi

Anno 1634. Capituli quoque invigilabat, quinquennio post mortuus, ab ejusque morte, cum urbs ac Cathedralis Ecclesia præsidio Luneburgico ad annos novem detineret, neque Decanus neque Capitulum suit.

Anno 1643. JOHANNES, Baro Westerholzius, anno 1643. quo regimen totius Diæceseos Ferdinando Electori Coloniensi, & Episcopo Hildesiensi restitutum, ac præsidium quoque dictum ex urbe deductum, die 18. Novembr. Cathedralis Ecclesiæ Decanus ele-Anno 1647. Etus est, præsuitque ad annum usque 1647. quo

FRIDERICUS ex Equestri Oynbusiorum gente in Episcopatu Paderbornensi florentissima Deca-

Anno 1662. natum ad annum usque 1662. gessit, quo eundem resignavit.

MATTHIAS ex per Illustri Korssiorum, condictorum Smising samilia, de domo Tattenhausen Comitatus Ravensbergensis, Canonicus simul ac Thesaurarius Monasteriensis erat, vir tractandarum rerum politicarum probe gnarus, ac Christophori Bernhardi, Episcopi Monasteriensis Consiliarius & ad Regem Gallia anno 1660. Principis sui in pace cum Batavis Clivia sancita primarius minister. Theodori autem Smisingii, celebris istius apud Lovanienses Theologi, vitaque sanctimonia clari,

clari, ex fratre Henrico nepos erat, fratremque habebat Ottonem Henricum Prapositum Cathedralem Monasteriensem, quem magnum literarum ac literatorum fautorem vocat Alpenius. Ad Cathe- Vit. Episcop. dralem Hildesiensem anno 1642. ex beneficio Sere- Christopher. nissimi Ferdinandi, Electoris Coloniensis & Episcopi Bernh. tom. 1. Hildesiensis accesserat, demortuo Domino de Rintorff seniori substitutus, mox Cantor, ac demum post refignationem DominiAntecessoris Decanus, quam dignitatem per duodecim annos magno cum applausu gessit, annoque demum 1673. Anno 1673. etiam refignavit. Canonicatum vero ejus Ecclefiæ anno sequenti sui ex fratre Casparo Nepoti, Reverendissimo ac Illustrissimo Domino Diderico Ottoni, nunc simul Cathedralis Ecclesia Monasteriensis vice Domino, Eminentissimi Episcopi Confiliario intimo, & Judici Aulico transtulit. Obiit anno 1684. 27. Mart. Monasterii, ubi insuper Dynasta Schönoliethi erat.

JODOCUS EDMUNDUS, ex antiqua Baronum Brabekiorum de domo Demern in Marcano Comitatu, gente, cum primam juventutem literarum studiis in Gallia & Italia excoluisset, Canonicum primo Cathedralis Ecclesia Monasteriensis ac The faur arium egit, fimulque Christophero Bernbardo Episcopo ac Principi ibidem ab intimis status confiliis, ac in legationibus arduis orator exstitit, cujus quoque nomine anno 1654. cum is in Comitiis Ratisbonenhbus integrum annum subsisteret Episcopatum gubernavit, eoque annitente anno 1655. 5. April. Decanus Cathedralis Ecclesiæ in locum literatissimi viri, Bernhardi à Malifrot sub-

rogatus est. Demum fortunæ omnia summa ipsi

promittentis inconstantiam expertus anno 1667. cum Principe fuo, ratione quorundam de Coadjutoris electione ex parte Capituli ipfi obmovendorum, colliditur, relictoque Monasterio Coloniam ubiorum abit, ibique à Serenissimo Maximiliano Henrico Electore Coloniense & Principe Hildesiense anno 1668. Canonicus Capitularis Hillesheimen lis Ecclesiæ constituitur, collata simul pro Principis in Diæcesi ista dignitate. Quamvis autem Reverendissimus Jodocus Edmundus causam suam cum effectu urgere potuisset, postquamà Clemente IX. fummo Pontifice executoriales obtinuisset, maluit tamen pro temperamento fuo placida compositione litem dirimi, contentus se in Romano judicio triumphasse. Exin Hildesii sedem formavit, quoque animus curis publicis distentus interdum laxaretur, in præfectura Steurwaldensi prope pagum Gifften/ stabilem anatum sylvestrium capturam, paratiseum in finem aquæ ductibus rectilineis ac spatioso lacu, adornat, quæ inter speciosa Diæceseos monumenta, achodie penes Illustrissi-Anno 1674. mos ex fratre Nepotes est. Anno 1674, post resignationem Decani Matthia anno præcedente factam à Reverendissimo Capitulo eidem suffectus est, quamfunctionem cum pro Principis dignitate magna cum prudentiæ politicæ laude per quatuordecim annos geffit, Serenissimo Electori suo ac Anno 1684. vicinis undiquaque charus. Anno 1684. cum Reverendissimo Capitulo Bibliothecam publicam, cui

Martinus Beverinus, Pastor Vorsetensis oblatione centum ac septuaginta librorum ante undecim an-

nos occasionem dederat, instituit, locumque ei pro majori commoditate, ac præfectum constituit, Petrum Hekkenbergium, Canonicum S. Johannis, ac Mathefi imprimis & fubtiliori omnis generis eruditione infignem. Anno 1688. die 7. Julii post Anno 1688. mortem Serenissimi Maximiliani Hinrici à Reverendissimo Capitulo Episcopus Hillesbeimensis eligitur, ad faltigium ejusmodi à primis annis fatis quali destinatus ac formatus. Difficillima tum à morteLaudatissimi Principis imminebant & secuta quoque funt tempora, ut Decanus Brabekius justam de electione acceptanda deliberandi causam haberet, eaque propter ad castrum avitum Hemeranum secederet, ac forte dubius mansisset, nisi Capitulum institisset, ac insuper Innocentius XI. Pontifex favorem suum abunde testatus fuisset, cum eodm anno 3. Kal. Dec. electionem hanc tanquam canonice factam ac fibi pergratam confirmaret, & eundem, ceu virum gravem, prudentem, omniaque ad Episcopum requisita habentem, ne ulterius in acceptanda Infula ancipitem se gereret, ultro quasi moneret, simulque indulgeret, ut & Canonicatum in Cathedrali Monasteriensi Ecclesia pro arbitrio suo retineret, & quos idem tam ad Decanatum, quamad Canonicatum Hillesheimensis summo Pontifici commendaret, & illi reliquis competitoribus præferrentur. Qua tranquillitate Episcopatum in decimum quartum annum usque gubernavit, quaque etiam vigilantia res Diæce. seos circa extrema vitæ tempora, ceu futura quæque prospiciens, in commodum Ecclesiæ dispofuerit, catalogus hic non patitur, prædicabunt autem

autem posteri. Ipse annorum ac gloriæ satur, Principumque Imperii Germanici omnium senior, anno 1702. 13. Augusti præter opinionem Hildesii exstinguitur, corpusque in Cathedralis Ecclesiæ sacello S. Barbaræ ab ejusdem ex fratre Nepote, Reverendissimo ac Illustrissimo Domino fodoco Edmundo Brabekio, Cathedralium hujus & Monasteriensis Ecclesiarum Canonico Capitulari ac respective Scholastico, terræ mandatum, dictum vero sacellum genuina Principis essigie ornatum est.

MAXIMILIANUS HENRICUS JOSEPHUS ex Illustrissima Liberorum Baronum de Weiche ab Ernestore Electore è Bavaria in Coloniensem Archi-Diacesin translatorum gente, & quidem de Domo Roffberg & Wener/ quæ jam ante tria secula Degenhardum Episcopum Ecclesiæ Frisingensi Inter maternos autem avos Ernestum quoque Ducem Brunsvigo Luneburgium in Bell à quo tota moderna Augusta ac Potentissima Domus descendit, numerat. Hujus enim filia Eli-Sabetha Ursula, Ottoni Comiti Schaumburgio, Episcopatus hujus primum Administratori, precedenti Catalogo memorato, nupta, proavia ejus est. Mater, postremi Domini de Morien in Nordo with Johannis Bernhardi foror ac hæres exstitit. Primam juventutem in aula Serenissimi Electoris Coloniensis Maximiliani Henrici, apud quem parens ejus Ferdinandus supremus venationum præfectus erat, transegit, literarum vero studia Romæ præcipuè in seminario Germanico excoluit. Canonicatum Hildesiensem indulgentia

dicti Principis sui obtinuit, mox post Hermannum Wernerum Metternichium Scholasticus factus anno 1688. fede vacante Vicariis Generalis, Curia Anno 1688. Episcopalis Ecclesiasticæ officialis constitutus est. Eodem cum Decanus Brabekius in Episcopum eligeretur, dignitas quoque hæc à fummo Pontifice eidem collata est, cum quatamen officialatus functionem retinuit, Scholasticatum vero resignavit. An. 1694. à Serenissimo Fosepho Clemente Electore Anno 1694. Coloniense, tum volente Jodoco Edmundo Episcopo in Coadjutorem Hildesheimen (em à Reverendissimo Capitulo electo, Archi-Diaconalis & Infulata Prapositura Bonnensis Coadjutor nominatur. Eodem anno erga Patres Societatis Hildefii, Gymnasium fuum Mariano Josephinum e fundamento struentes, aliquot millium Imperialium collatione, raram nostro ævo munificentiam, testatur. Anno 1703. cum Reverendissimo Capitulo Bibliothecam Anno 1703. Illustrissimi Domini, Johannis Sigismundi Liberi Baronis Reuschenbergii, Canonici hujus Ecclefiæ Cathedralis, Herois fine exemplo literatiffimi. eoque anno præpropero fato exstincti, libris omnis generis diuturniori per Europam peregrinatione ab eodem coëmptis, numerolissimam pariter ac maxime splendidam, conditionibus in testamento Reuschenbergiano sancitis, cathedrali Bibliothecæ inferit, cum effigie ejusdem ad vivum eleganter expressa. Eodem quoque anno rarissimo felicitatis exemplo duos ex Illustrissimo fratre suo Domino Theodoro Adolpho Libero Barone de Meiche/ supremo venationum in Archi-Diacesi Coloniensi Præsecto, nepotes, Dominum

Maximilianum Henricum Josephum, & Dominum Johannem Bernhardum Josephum uno actu Reverendissimo Cathedrali Capitulo adscribit, quorum alteri in curia Romana, alteri ab Ipsomet uno eodemque tempore canonicatus obtigerant. An-Anno 1704. no 1704. à Summo Pontifice Episcopus Rhodiopolitanus ac per civitatem & Diacesin Hildesiensem Suffraganeus, inque spiritualibus ac temporalibus Commissarius Apostolicus specialiter deputatus constituitur, Infulamque die 22. Junii in templo canobii Godehardini à Reverendissimis Domino Suffraganeo Monasterienh Quentelio; Domino Anno 1705. Mauro Abbate Lamspringensiaccipit. Anno 1705. die 7. Julii Gloriosissimo Imperatori Leopoldo funebria in Basilica Cathedrali, castro ut vocant, doloris, lugubrique apparatu adornata, affiftentibus quatuor Abbatibus Infulatis, coram Illustrissimo Capitulo, ac Equestris ordinis deputatis, folenni ritu, maximoque populi confluxu, & campanis totius civitatis pulfantibus perfolvit. Ipse vero cum Reverendissimo Capitulo jam in tertium annum post mortem Jodoci Edmundi Episcopi, ex mandato Cæfareo Diæcesin, difficillimis ubique rebus, cum magnajustitiæ, moderationis ac integritatis fama administrat, cui ut vitam longam cum omni prosperitate Divinum Numen largiatur, omnium bonorum votum eft.

CATA-